

מסורת הש"ס

(א) ולקמן ט: ל: ג: נ:
(ב) ולקמן ט: א: ל: לקמן כ:
(ג) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ד) ולקמן ט: א: ו: ו:
(ה) לקמן ד: ט: מ: א: ו:
(ו) לקמן ט: א: כ: פ"ה ד' פ"ה:
(ז) כ"ה ד' פ"ה:
(ח) כ"ה ד' פ"ה:

גליון הש"ס

נפ' א"ל אבי ר' יוסף
הא ר"ה רשומאל הא
ערוינין דף 1 ע"ה ד' פ"ה
פ"ה תמוס' ד' י' פ"ה:

הנהגות הב"ה

(א) נפ' א"ל ר' חזקיה
לא הכי קאמינא ר' חזקיה
(ב) ר' זבדן
(ג) ר' זבדן
(ד) ר' זבדן
(ה) ר' זבדן
(ו) ר' זבדן
(ז) ר' זבדן
(ח) ר' זבדן
(ט) ר' זבדן
(י) ר' זבדן

מוסף רש"י

מאמר קונה קנין גמור.
לעשות רחוקים מזה
(ב) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ג) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ד) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ה) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ו) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ז) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ח) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(ט) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:
(י) ו: ט: ע: ע"ה פ"ה מ"ה:

ביצד פרק שני יבמות

יח.

עין משפט
נר מצוה

ד א טו"ט פ"ה ס"ט
קטנ ספיק י"ב:

תוספות ישנים

ליא מקמי' ליה יתמו
שמה כי אע"ג דשפתי
תנא כה"מ מימי שפיר
דלגה ק משום דהו
מחוקת וח"כ סהס ח"י
מימי מהכא דלפני לחמ
מיה לא פקעה ח"י זיקה
ובכא לא חזירי תנא כלל:
ואי אמרת י' זיקה הוה
נת אשת אחי שלל היה
בעולמו נוקיה. וא"ת ומאי
קא מימי הול' יע"י דלפני
תנא דסביר ח"י זיקה. וי"ל
דכ"ה ספיק א"כ דלפני
למ"ד י' זיקה לאחר מיה
פקעה לה זיקה שפיר
דלפני ח"י ח"י למ"ד י'
זיקה. אלא כיון דלמדת
דמיה לא פקעה לה זיקה
תקשי מהו ח"י כ"ה י'
זיקה דל"כ זיקה חוקה היא
כיון דמיה לא פקעה לה
ואין לט' לחק' כ"ה מיה היא
למדת ח"י כיון שהזיקה
חוקה כ"ה דמיה לא
פקעה לה: לאפוקי מב"ש.
וא"ת למי ל' הא דיעבד
דכ"ה מחוקק כ"ה ח"י
מנהג י"ל דלמ"ד י'
לאפוקי משום דלפני דסביר
כאזנה ברייתא וא"ת לקמן
נמי אמרין לאפוקי מב"ש
וי"ל דל' לא יתירא דכ"ה
משום ח"ה הכא דלפני
עממא דעבד כה מאמר ולא
הוה אממא ח"ה דלפני
דלא עבד כה מאמר:
א"כ י"ב מהו ח"י זיקה
וקא בעולמו מלת יבמן.
וא"ת ולמחן כ"ה ח"ה וי"ל
ליבס דל' לא מיה ח"י זיקה
ליבס דל' מיה למחן ח"י
וי"ל דגרינין דלמח מייבס
כ"ה:

באחוסה אין. דלפני כנסה שמתה מותר באחוסה: עשה כה מאמר.
ממני היא (א) מהלך חללה. נכריה: יבומי לא מייבמה. דהיא לא
ערוה בזיקה שכנסתה לפני אחיו קודם מומו ומקקה לו נעשית כרה
לאשתו בזיקה והיא השתא הך נכריה
שהיתה לחמין כה: מדכ"ה. כפ' ד'
לחין (לקמן ד' ט:.) כ"ה אומרים אשתו
עמו והלוו מלא משום אחות אשה כ':
קנין גמור. ומיהו כרת ערוה ומיפטר
חף מן החליצה קמ"ל: עד שנוול לו
אם ומס. אומו שני ולו אשה אחת
ונפלו שתייה לפני העול: בזיקה.
שוקקה לשני לפני מומו ונעשית כרה
לאשתו: כ"ה ח"ה. ר"מ קאמר לה
לחך כרייתא כפירקין (א) דלמח מניא
כומיה דרז אלא ומיית לה להך
ממיתא וקמי סיפא דכ"ה ר"מ:
ומסו הנשואין שפי האחות. ונפלו
שתייה יחד לפני האחות: ולא
מסייבמות. משום דמרווייהו זקיקין
ליה להאי ומרווייהו זקיקין ליה להאי
ואי נסיב חד מלא (א) פגע באחות
זקוקתו: מסרי כפי. משני אחין
נפלו: לעולם אין זיקה. והא דקאמר
לא ממייבמות משום דאסור לנטול
מלות יבמין ואי אמרת לייבס האי מלא
דלמח מיית אידך אח ולא מייבס
לאידך ונפקא מהאי משום אחות אשה
מחליצה ומייבוס הלך אמרין ליה
לקמח חלוך דל' נמי מיית אידך דדר
חליצה דקמח מני אידך לייבומי דהשתא
מיקיימא מלות יבמין במרווייהו
אלא גזירה דלמח אחי לייבומי
כ"ה: ואי אין זיקה. דלית ליה
אסור זיקה מיבטל מלות יבמין ולא
איכפת לן דמחן דלית ליה אסור זיקה
לא חייש נמי לנטול מלות יבמין: דהא
ל"ג דשמעטין ליה אין זיקה. כפ' ר"ג
(לקמן דף ג:) משעטין ליה נמי דלמח
מוחר לנטול מלות יבמין כפרק כ"ה
(לקמן קט:.) דמן ר"ג אומר כו'. שני אחין
נשואין שתי אחיות אחת גדולה ואחת
קטנה ומת בעלה של גדולה ונפלה
לפני בעל הקטנה מממנין את הקטנה
למחן כבעלה ולעקור נשואיה כדי
לייבס את זו שזקקה של זו חמורה
לאסור הקטנה עליו שלא היו נישואיה
גמורים שמה תמחן ולכן לא מוזיא
את זו משום אחות אשה: ר"ג אומר
אם מיאנה מיאנה. ותחייב הגדולה
ואם לאו תמחין גדולה עד שתגדיל
קטנה ויבטול ויהיו קידושין גמורין
ומלא גדולה משום אחות אשה. אלמא
אין זיקה מדברי קטנה עליה ומותר
לנטול מלות יבמין ולר"מ נמי אי

והא דקתני מאמר לאפוקי מב"ש. חומה דמה לרין למימני כפי
מקומות לאפוקי מב"ש דלקמן כפ' ד' לחין (דף ג:) גבי ג'
אחיס שנים מהן נשואים שתי אחיות כו' קתני נמי עשה כה מאמר
ומת (ו) מוללת ולא ממייבמת וקאמר רב אשי כגמ' דהיה אע"ג דלא
עשה כה מאמר דיש זיקה והא
דקתני מאמר לאפוקי מב"ש וי"ל
דל' לאו משנה ימירה הוה דייקין
ממני כפסטה דמשמע דוקא עשה
כה מאמר ורב דלמח אין זיקה סבר
דמסקנא ח"ה דיש זיקה ואי לאו
משנה ימירה הוה אמר' דנקט עשה
כה מאמר לאפוקי מב"ש:

הא מני ר"מ. דקתני כפיפא דכ"ה
ר"מ לעיל דפרין מממני ח"ה
לשני נמי הא מני רבי מאיר
אלא דניחא ליה לתרוצי סתמא
דממני כומיה:
הני טריי בתי קאמריין. הלשון
מגומגם דמשמע דלפני
להס להיות מנות אחד ולא ח"ל
למימר טפי אלא ואי אין זיקה האי
לייבס חדא כו':

משום דקאמר אסור אב"ש
מצוה יבמין. הא ל' דלא
כ"ה דלרבי עקיבא כי חלך ניל
כטיל מלות יבמין (א) (א) (מדלחך)
דדריש כפרק החולך (לקמן מה. וס)
צ"ת חלוך הכתוב קרלו צ"ת
ומדאורייתא אחות חלוזה היא
כאחות אשה:

דלמא ארטייבס חד מיית אידך
כו'. וא"ת הא רבנן
למיה לא חשו דלית להו שמתקנין לו
אשה אחרת שמה תמות אשתו (יומא
ג.) ור"מ גופיה לא חייש לשמה יבקה
הגוד ולא לשמה ימות כפרק כל הגט
(גיטין דף מה. וס) וי"ל דלמח דוקא
לא חייש אבל הכא פעמיים שמהר
ומן גדול ולמחן ומלייבס אחר חבירו
ובזמן מרובה חיישין שמה ימות ל"כ
ואע"ג דלכ"ה מדמה שמה מת לשמה
ימות ולשמה מת לא חייש ר"מ אפי'
לזמן מרובה דתנן (ס) כה ישראל
היס אולנת בתרומה כחוקת שהוא
קיים ושעמין אחיה ככ"ה דמשמע
דקבלה מיניה אפי' לא מדמי להו
לגמרי אלא שמה ימות לאלתר לשמה
מת לזמן מרובה מדע דלא לגמרי
מדמי דהא לר' יהודה דחייש לשמה
ימות לאלתר אי הוה חייש נמי
לשמה מת לאלתר א"כ אשת כהן
שילא בעלה מפסת צימו לא תאכל
בתרומה אלא כשרואה בעלה כפניה
חי וא"ת ולמחן חד והדר לייבס אידך
דמו ליבס למיש לביטול יבמין וי"ל דגרינין דלמח אחי לייבס
כרישא וריבין פ"ה משום דכשעת נפילה לא חזו מרווייהו כל זמן
שלא חלן לאחת וקשיא לפירושו דאומה שפלה מחילה משמרי כי
חלך לשניה דהוה לה יבמה שהותרה ונאסרה דתחזור להמירה
הראשון: מ"אנה מ"אנה ואם לאו חבתין עד שהגדיה.
ופי כקונטרס תמחין גדולה עד שתגדיל הקטנה ואין הלשון
משמע כן דלא הוה ליה למימר הלוו אלא ומלא משום אחות
אשה הואיל דתמחין נמי אגדולה קאי אלא נראה דתמחין
הקטנה מלכטול עד שתגדיל אבל כקטנה אסור לנטול אע"ג דסבר אין זיקה דמטוער הדבר כיון דכפיה צ"ה לא מיפטרנה גדולה:
שומרת

דמו ליבס למיש לביטול יבמין וי"ל דגרינין דלמח אחי לייבס
כרישא וריבין פ"ה משום דכשעת נפילה לא חזו מרווייהו כל זמן
שלא חלן לאחת וקשיא לפירושו דאומה שפלה מחילה משמרי כי
חלך לשניה דהוה לה יבמה שהותרה ונאסרה דתחזור להמירה
הראשון: מ"אנה מ"אנה ואם לאו חבתין עד שהגדיה.
ופי כקונטרס תמחין גדולה עד שתגדיל הקטנה ואין הלשון
משמע כן דלא הוה ליה למימר הלוו אלא ומלא משום אחות
אשה הואיל דתמחין נמי אגדולה קאי אלא נראה דתמחין
הקטנה מלכטול עד שתגדיל אבל כקטנה אסור לנטול אע"ג דסבר אין זיקה דמטוער הדבר כיון דכפיה צ"ה לא מיפטרנה גדולה:
שומרת